

Svatý rok milosrdenství?

Existence svatých roků – pravidelných i mimořádných – navazuje na biblickou starozákonní tradici jubilejních roků a její převedení do života západního křesťanství prvním svatým rokem roku 1300.

Milosrdenství poukazuje na stěžejní vlastnost Boha, jak si jej křesťané představují a v něj věří. Je milosrdným Otcem.

Pokud se já vědomě a dobrovolně dopustím zla nebo neudělám dobro, o němž vím, že je mohu vykonat – chápe katolické křesťanství tuto skutečnost jako hřích – tedy toto moje špatné jednání nebo dobré nejednání je v rozporu s Bohem.

Pokud hříchu skutečně lituji a nechci se k němu vracet, nechci ho opakovat, chci být lepší, a to nejlépe úplně bez hříchu, tak mi Bůh odpouští. V katolickém křesťanství je toto odpuštění nabízeno jako zpověď – svátost smíření. O té koluje mnoho rozšířených omylů. Alespoň dva uvedu na pravou míru. Pokání – kdy v závěru zpovědi dostanu nějaký úkol – většinou modlitbu – ono třikrát Otčenáš a Zdrávas.. není tím, co by bylo důvodem toho, že mi Bůh odpouští. Byly doby, kdy to bylo třeba rok o chlebu a o vodě, a přesto cokoliv bych udělal, tak to hodnotu Božího odpuštění nevyváží. A v případě, že se zpovídám z hříchu proti majetku nebo pověsti druhého člověka, tak musím také usilovat o to, škodu nahradit nebo vrátit, jinak mi pouhé vyzpovídání není k ničemu.

Ovšem zbývá ještě mnoho toho, co nahradit nebo vrátit nebo jakkoliv jinak napravit nemohu - jakási moje hříšná stopa či zátěž – *v našem chování a v našem myšlení zůstává negativní otisk, který hříchy zanechaly*¹ Co s tím? A to je právě smysl svatého roku, jehož symbolem je svatá brána. Pokud udělám alespoň něco málo – pak mi Bůh vyjde vstříc a vstoupí do mého života jako ten, který uzdravuje to, co jsem způsobil svým hříchem. Lze si to představit jako úhrada jakéhosi dluhu v lásce a dobru, na který nemám, a který mě tíží a nedovoluje mi žít tak dobře jak bych mohl. Já dám, řekněme, deset korun a Bůh dodá chybějící deset miliard. Tou nejobtížněji splnitelnou podmínkou, abych toho mohl v plné míře dosáhnout, je to, abych neměl zalíbení ani v malém hříchu, tedy v konání zla ani nekonání dobra. Ostatní podmínky jako zpověď a svaté přijímání a modlitba na úmysl svatého otce patří k životu katolického křesťana. To, že něco takového od Boha chci – zbavení se toho, co ve mně zanechal hřích, vyjádřím právě oním projitím svatou branou.

Aleš Vrzala, děkan v Prostějově

¹ Misericordiae Vultus, Bula vyhlášující rok milosrdenství